

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.375 van 22 september 1999
in de zaak A. 84.388/X-8984.**

In zake : Bruno BROUWERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. WILLEKENS,
kantoor houdende te 3150 HAACHT,
Stationstraat 83

tegen :

1. de gemeente KAMPENHOUT,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te
3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partij :

Dirk BOSMANS,
wonende te 1910 KAMPENHOUT,
Oudestraat 57.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bruno BROUWERS
op 27 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van
16 maart 1999 van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Kampenhout waarbij aan Dirk
BOSMANS de bouwvergunning wordt verleend tot afbraak van
de woning en winkel, de nieuwbouw van een woning met
winkel en het aanpassen van de bakkerij, op een perceel
gelegen te Kampenhout, Oudestraat 57;

Gezien het administratief dossier van de
eerste verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. WILLEKENS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat A. VERBANK die, loco Advocaat N. VANDEBROEK verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat T. LAMMAR die, loco Advocaten J. VERCAMMEN, J. TIMMERMANS en V. VAN DER VONDER verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Dirk BOSMANS met een verzoekschrift van 14 juni 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de verklaring van verzoeker dat hij op

30 maart 1999 kennis heeft genomen van de bestreden bouwvergunning "zodat onmogelijk kan worden weerhouden dat het verzoekschrift tijdig werd ingediend", door geen bewijsstuk wordt gestaafd;

Overwegende dat bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of ervan kennis konden hebben, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize inzage van te nemen; dat op derden belanghebbenden de verplichting rust om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van het hen wettelijk toegekende inzagerecht; dat deze termijn ingaat de dag waarop zij, aan de hand van wat zij kunnen vaststellen op de plaats waar de vergunde bouwwerken worden uitgevoerd, zich ervan rekenschap dienen te geven dat krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, voor de uitvoering van die werken een bouwvergunning vereist is, en dat zij bijgevolg redelijkerwijze moeten of kunnen veronderstellen dat een vergunning is afgegeven; dat het zaak is van de partij die opwerpt dat de verzoeker kennis had of had kunnen hebben van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat noch door de verwerende partijen noch door de tussenkomende partij wordt aangetoond dat verzoeker kennis had of had dienen te hebben van de bouwvergunning meer dan zestig dagen vóór het instellen van de vordering; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een tweede middel o.m. aanvoert dat het bezwaarschrift dat hij heeft ingediend handelde over de overdreven bouwdichtheid en dat daarop geen antwoord is gekomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat de gemachtigde ambtenaar m.b.t. de terreinbezetting in zijn advies heeft geoordeeld : "achteraan werd een bijkomend perceeltje grond verworven. Door de perceelsverruiming wordt de terreinbezetting aanvaardbaar";

Overwegende dat de tussenkomenende partij stelt dat na de afbraak van gedeelten van de bakkerij de bebouwing zal afgenomen zijn en dat zij bovendien een strook grond bijgekocht heeft precies om aan de toestand inzake verhouding terrein/bebouwing te verhelpen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen het bezwaar van verzoeker heeft beoordeeld in de enkele overweging dat het een bestaande toestand betreft, dat de aanpassingen aan de bakkerij gebeuren "om de bestaande situatie, stedenbouwkundig in overeenstemming te brengen met de huidige wetgeving" en dat een strook achteraan bijgekocht werd om "alzo het bouwterrein te vergroten zodat een correcte inplanting kan gerealiseerd worden"; dat in zijn advies de gemachtigde

ambtenaar handelt over de afstand tot de zijgrenzen en over de aangekochte strook achteraan en stelt dat "door de perceelsverruiming de terreinbezetting aanvaardbaar (wordt)";

Overwegende dat geen antwoord is gegeven op het bezwaar van verzoeker en over de terreinbezetting zelfs geen deugdelijke beoordeling is gebeurd; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker erop wijst dat hij als aanpalende gebuur wordt geconfronteerd met een veel groter gebouw waarvan de nok 2,35 meter hoger is dan de thans bestaande nok, dat de thans bestaande nok 8,60 meter hoog is en de nieuwe nok 10,95 meter hoog wordt, dat het gebouw ook een bouwlaag en een woonlaag meer heeft en hij dagelijks onder dit uitzicht zal lijden; dat verzoeker hiermee voldoende concrete gegevens aanbrengt die aantonen dat het nadeel ernstig is; dat het tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Dirk BOSMANS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 maart 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kampenhout waarbij aan Dirk BOSMANS de bouwvergunning wordt verleend tot afbraak van de woning en winkel, de nieuwbouw van een woning met winkel en het aanpassen van de bakkerij, op een perceel gelegen te Kampenhout, Oudestraat 57.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.